

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.916 van 29 oktober 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 16 juni 2008 tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 3 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2008

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GORIS, die loco advocaat P. LEFERE voor verzoekende partij verschijnt en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER voor verwerende partij verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 15 januari 2003 België binnen en verklaart zich vluchteling op dezelfde datum.

Op 30 januari 2003 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 26 februari 2003 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is. Op 12 oktober 2005 neemt de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 13 mei 2008 verklaart verzoeker zich voor de tweede maal vluchteling.

Op 16 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

Overwegende dat betrokkene op 15/01/2003 een eerste asielaanvraag indiende. Overwegende dat deze asielaanvraag op 28/02/2003 door het CGVS ontvankelijk verklaard werd. Overwegende dat het CGVS op 13/10/2005 een beslissing tot weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen heeft daar betrokkene niet meer opgedaagd was voor zijn gehoor. Overwegende dat betrokkene op 13/05/2008 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet teruggekeerd is naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart tijdens zijn eerste asielaanvraag een valse identiteit te hebben opgegeven en valse verklaringen te hebben afgelegd. Overwegende dat betrokkene verklaart bewust een situatie te hebben gecreëerd om de nodige documenten te kunnen bemachtigen. Overwegende dat betrokkene bewust gepoogd heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden. Overwegende dat betrokkene nu zijn ware identiteit opgeeft en zijn ware asielmotieven aanbrengt. Overwegende dat betrokkene ter ondersteuning van zijn asielaanvraag een dvd voorlegt. Overwegende dat uit de verklaringen van betrokkene duidelijk blijkt dat hij reeds tijdens de procedure van zijn eerste asielaanvraag in het bezit was van deze dvd. Overwegende dat betrokkene tijdens de procedure van zijn eerste asielaanvraag voldoende mogelijkheden had om de ware reden en de juiste feiten voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst aan te brengen. Overwegende dat de feiten en motieven die betrokkene nu aanbrengt dan ook niet als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

“Dat het beroep tot nietigverklaring van verzoeker gegrond is op de overweging dat verweerster volledig ten onrechte besliste tot niet in overwegingname van de tweede asielaanvraag;

Dat verweerster zich voor haar beslissing baseert op de vaststelling dat verzoeker geen nieuwe elementen toevoegt aan zijn tweede asielaanvraag;

Dat een en ander geenszins correct is gezien verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken een DVD heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zijn vader door het Iraanse regime om het leven werd gebracht;

Dat uit deze DVD verder blijkt dat verzoeker thans terecht mag vrezen voor zijn leven in Iran;

Dat het feit dat verzoeker deze DVD bij zijn aanvankelijke asielaanvraag niet meedeelde, actueel geenszins reden vormt om te beslissen dat er geen nieuwe elementen voor handen zijn, wel integendeel;

Dat in de beslissing van het Commissariaat Generaal dd. 13/10/2005 geen rekening werd gehouden met de elementen vevat op de DVD;

Dat mocht het Commissariaat Generaal met kennis van de DVD hebben geoordeeld, zij nooit tot een negatieve beslissing zou zijn gekomen;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken verder ten onrechte van oordeel is dat verzoeker de Belgische autoriteiten heeft misleid via het opgeven van een valse identiteit en het afleggen van valse verklaringen;

Dat verzoeker op deze wijze handelde uit angst voor de Iranese autoriteiten die volgens verzoeker over infiltranten beschikken in België die alle politiek gevoelige informatie doorspelen aan het Iraans regime;

Dat verzoeker door het vertellen van de waarheid dan ook vreesde voor de veiligheid van zijn in Iran achtergebleven familieleden, wat hem ertoe noopte aanvankelijk valse verklaringen af te leggen;
Dat verzoeker pas in zijn tweede asielaanvraag de mogelijkheid had om de volledige waarheid te vertellen gezien de veiligheid van zijn familieleden in Iran thans is gewaarborgd;
Dat verzoeker aanvankelijk niet over alle nodige documenten beschikte teneinde zijn werkelijke situatie toe te lichten, zodat hij noodgedwongen een situatie diende te creëren met het oog op het bemachtigen van de noodzakelijke documenten;
Dat verzoeker zich voor dit alles en voor zoveel als nodig dan ook beroept op overmacht;
Dat verzoeker tenslotte van oordeel is dat hij het recht heeft om zijn oorspronkelijke asielaanvraag te laten aftoetsen aan het nieuwe subsidiaire beschermingsstatuut, gezien deze mogelijkheid ten tijde van zijn eerste asielaanvraag niet bestond;
Dat verzoeker voor zijn tweede asielaanvraag derhalve feitelijk zelfs geen nieuwe elementen aan zijn asielaanvraag diende toe te voegen;
Dat verzoeker gelet op de inhoud van de voorgelegde DVD onmogelijk kan terugkeren naar Iran;
Dat verzoeker bij een eventuele terugkeer naar Iran onmiddellijk zou worden opgepakt door de overheid;
Dat verzoeker derhalve aanspraak maakt op de bescherming van het subsidiaire beschermingsstatuut;
Dat de aanvankelijke asielaanvraag van verzoeker daarenboven dateert van 15/01/2003, zodat hij ondertussen reeds meer dan 5 jaar in België verblijft;
Dat verzoeker zich heeft aangepast en geïntegreerd in het Belgisch samenlevingsmodel;
Dat de beslissing van verweerster derhalve niet correct is en dient hervormd te worden;"

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat het middel onontvankelijk is omdat het niet voldoende duidelijk is omschreven. Ondergeschikt laat verwerende partij gelden dat uit de motieven van de bestreden beslissing en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde geheel terecht heeft beslist de tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen en dit conform artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker heeft immers geen nieuwe elementen aangebracht en geen nieuwe gegevens dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

2.3. In de repliekmemorie verwijst verzoeker naar het inleidend verzoekschrift.

2.4. Uit het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing aanvecht, zodat verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht en het middel ontvankelijk is.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8 Vreemdelingenwet.

Dit artikel bepaalt wat volgt:

“ De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangewezen overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De bevoegdheid van de gemachtigde van de minister beperkt zich in het kader van artikel 51/8 Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

In casu oordeelde de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht zodat de asielaanvraag niet in aanmerking werd genomen.

2.4.1. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij bij zijn tweede asielaanvraag een DVD heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zijn vader door het Iraanse regime om het leven werd gebracht en dat het leven van verzoeker in gevaar is. Verzoeker vult aan dat “het feit dat verzoeker deze DVD bij zijn aanvankelijke asielaanvraag niet meedeelde, actueel geenszins reden vormt om te beslissen dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn, wel integendeel; dat in de beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 13/10/2005 geen rekening werd gehouden met de elementen vervat op de DVD; dat mocht het Commissariaat-generaal met kennis van de DVD hebben geoordeeld, zij nooit tot een negatieve beslissing zou zijn gekomen”.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag een DVD heeft voorgelegd. Met betrekking tot deze DVD wordt in de bestreden beslissing overwogen dat *“uit de verklaringen van betrokkene duidelijk blijkt dat hij reeds tijdens de procedure van zijn eerste asielaanvraag in het bezit was van deze dvd. Overwegende dat betrokkene tijdens de procedure van zijn eerste asielaanvraag voldoende mogelijkheden had om de ware reden en de juiste feiten voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst aan te brengen. Overwegende dat de feiten en motieven die betrokkene nu aanbrengt dan ook niet als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden”*.

Verzoeker betwist niet dat hij deze DVD reeds in zijn bezit had op het moment van zijn eerste asielaanvraag, hij voert enkel aan dat dit “geenszins reden vormt om te beslissen dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn”. Deze algemene en vage uitleg van verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de minister op kennelijk onredelijke wijze zou hebben geoordeeld dat verzoeker reeds tijdens de procedure van zijn eerste asielaanvraag in het bezit was van deze DVD en dat hij voldoende mogelijkheden had om de ware reden en de juiste feiten voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst aan te brengen.

Verzoeker voegt hier nog aan toe dat de Commissaris-generaal de eerste asielaanvraag van verzoeker zeker anders zou hebben beoordeeld, mocht hij kennis hebben gehad van deze DVD. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt in dit verband vast dat verzoeker er enerzijds zelf voor gekozen heeft om dit stuk niet voor te leggen aan de Commissaris-generaal en dat anderzijds uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker heeft geweigerd omdat verzoeker zonder geldige reden geen gevolg had gegeven aan de vraag om inlichtingen of aan de oproeping voor het interview.

2.4.2. In het verzoekschrift stelt verzoeker vervolgens dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat hij de Belgische autoriteiten heeft misleid door het opgeven van een valse identiteit en het afleggen van valse verklaringen. Verzoeker legt uit dat hij valse verklaringen aflegde uit angst voor de Iraanse autoriteiten en uit vrees voor de veiligheid van zijn in Iran achtergebleven familieleden. Verzoeker stelt dat er sprake was van overmacht.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag heeft verklaard dat hij uit noodzaak een valse naam heeft gebruikt bij zijn eerste asielaanvraag en dat alles wat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag heeft verklaard, vals is. In de bestreden beslissing wordt hierover overwogen: *“Overwegende dat betrokkene verklaart tijdens zijn eerste asielaanvraag een valse identiteit te hebben opgegeven en valse verklaringen te hebben afgelegd. Overwegende dat betrokkene verklaart bewust een situatie te hebben gecreëerd om de nodige documenten te kunnen bemachtigen. Overwegende dat betrokkene bewust gepoogd heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden. Overwegende dat betrokkene nu zijn ware identiteit opgeeft en zijn ware asielmotieven aanbrengt”*.

De bewering van verzoeker dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt overwogen dat hij de Belgische autoriteiten heeft bedrogen, gaat niet op. Verzoeker heeft immers zelf verklaard dat hij oorspronkelijk valse verklaringen heeft afgelegd. De gemachtigde van de minister kon bijgevolg op basis van correcte gegevens en in alle redelijkheid stellen dat verzoeker gepoogd heeft de Belgische autoriteiten te misleiden.

2.4.3. Verzoeker toont bijgevolg niet aan op welke wijze de DVD en zijn huidige verklaringen nieuwe elementen zouden uitmaken of waarom hij deze niet eerder had kunnen indienen en naar voor brengen. Hij toont niet aan dat het gaat om gegevens die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat er in casu elementen zijn die nieuw zijn in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingenwet en waarmee verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden. Het is niet kennelijk onredelijk dat verwerende partij uit de gegevens waarover zij beschikt, vaststelt dat er geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingenwet zijn aangebracht. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven.

In de mate waarin verzoeker in het middel wijst op de duur van zijn verblijf in België en zijn integratie, wordt opgemerkt dat deze elementen niet aan de orde zijn in het kader van de asielaanvraag maar eventueel wel in het kader van de verblijfsreglementering, waarvoor er echter afzonderlijke procedures bestaan, zodat hierover niets moest worden vermeld in de bestreden beslissing.

In de mate waarin verzoeker aanvoert dat hij aanspraak maakt op het subsidiaire beschermingsstatuut, wordt erop gewezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in casu optreedt als annulatierechter overeenkomstig artikel 39/2, § 2 Vreemdelingenwet. In die hoedanigheid kan hij enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het kader van de uitoefening van zijn annulatiebevoegdheid, niet bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet toekennen van de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen en twintig oktober tweeduizend en acht door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.